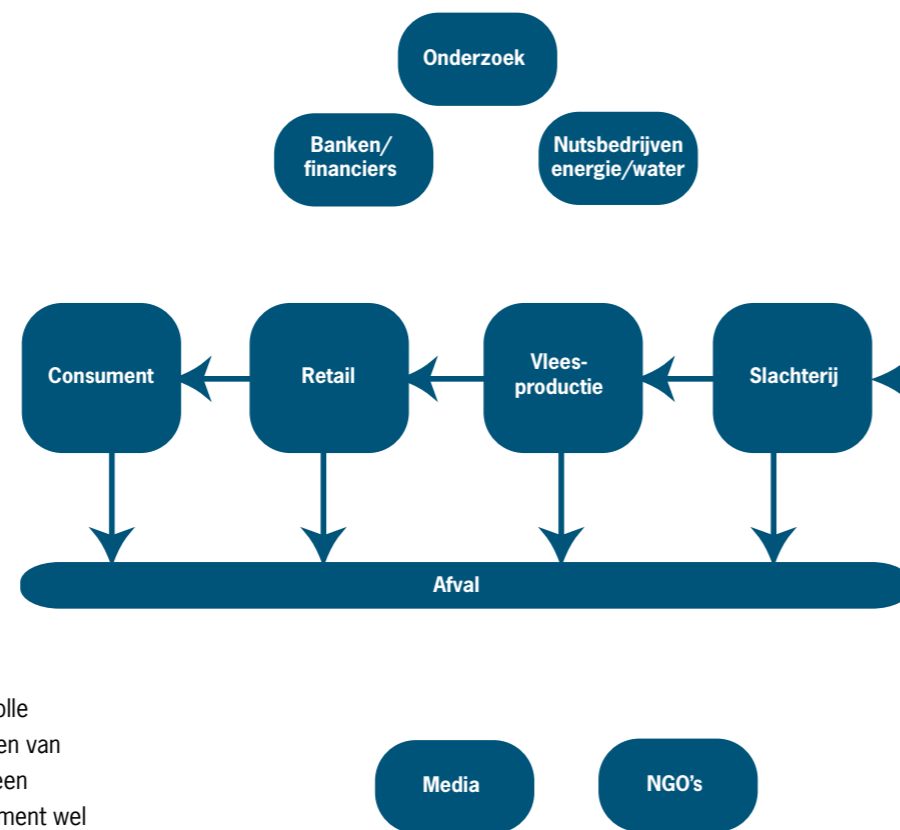

De keten in beweging

Met één kleine aanpassing voor duurzaamheid in de keten ben je er nog niet. Verduurzaming van de pluimveehouderij is een gedeelde verantwoordelijkheid, waar velen al aan werken. Sommige duurzaamheidsdoelen zijn prima te bereiken door een betere pluimveestal. Voor de meeste is echter ook actie en verandering nodig op hele andere plekken in de keten, of in de markt.

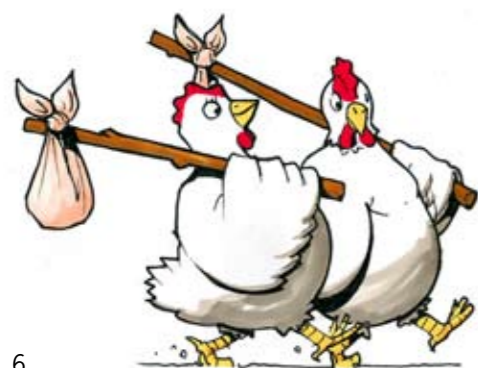
Bij wie in de keten liggen de kansen voor verduurzaming?

1. Consument. Biologisch, Fair Trade, Beter Leven, of eko: de trend naar duurzame consumptie is echt een blijvertje. Door alle delen van de duurzaam geproduceerde kip te eten, in plaats van alleen de filet, kunnen de gemaakte meerkosten over meer kip worden uitgespreid. En daardoor wordt duurzame consumptie beter bereikbaar voor een groter publiek. (pag. 8)

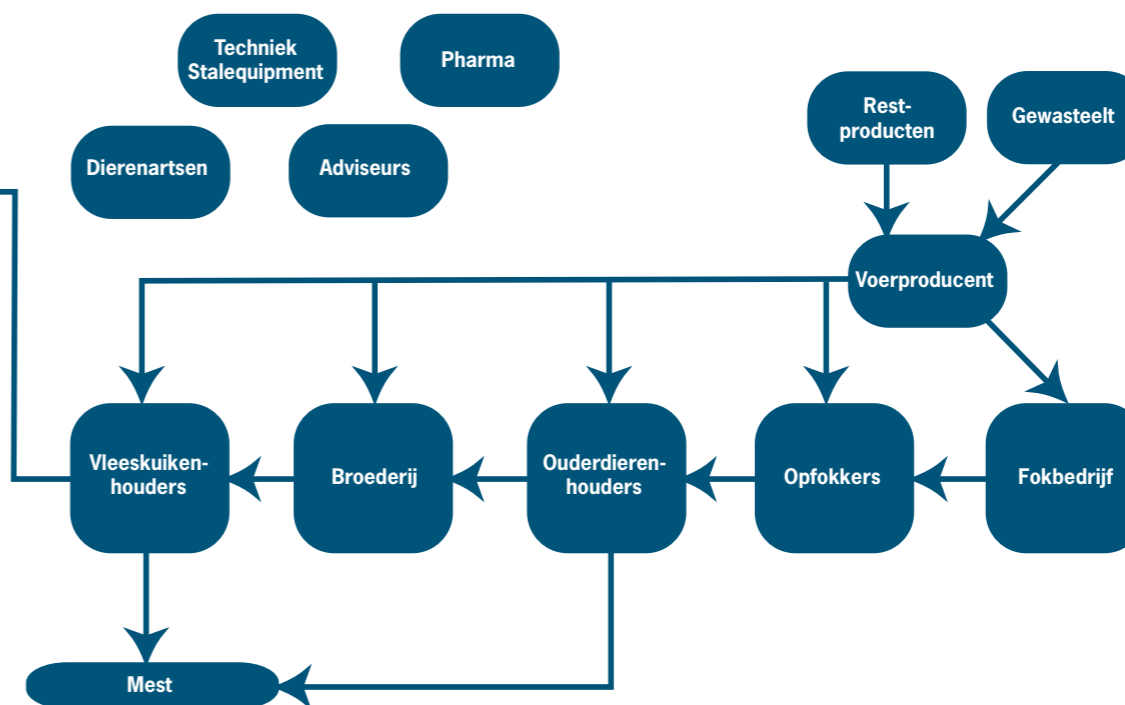

2. Retail, Verwerker, Slacht. Smaakvolle gemakproducten, gemaakt van alle delen van de duurzaam geproduceerde kip tegen een redelijke prijs, maken het voor de consument wel héél verleidelijk om duurzaam te kiezen. In het kader van Pluimvee met Smaak zijn een aantal aantrekkelijke productconcepten ontwikkeld én beproefd. (pag. 8-10)

3. Vleeskuikenhouder. Een duurzaam product vereist een duurzaam houderijsysteem. Pluimvee met Smaak ontwikkelde twee concepten: Som der Delen, (pag. 13) en Windstreek (pag. 17) die aan de behoeften van dier, pluimveehouder, burger/consument én milieu voldoen. Bij beide ontwerpen zijn nog variaties mogelijk. Uiteindelijk bepalen de ondernemers in de keten welke variant het beste bij hun situatie en marktconcept past.

7. Dierenartsen. Antibioticagebruik in de vleeskuikensector zal moeten veranderen van preventief naar curatief. Dierenartsen hebben een belangrijke rol in de mentaliteitsverandering bij pluimveehouders, die nodig is om deze omslag verder te realiseren. Een manier waarop ze die rol als onafhankelijk gezondheidsmanagementconsultant goed kunnen vervullen is door niet tegelijk beloofd te worden voor de verkoop van antibiotica.

6. Voer. Ander voer, met minder energie, meer structuur en alternatieve, zo mogelijk regionaal geteelde eiwitbronnen, kan de milieu-impact van pluimveeproductie verlagen. Het dieet draagt bij aan de ontwikkeling van het verteringsstelsel van een rustig groeiend dier en verbetert daarmee de opname van voedingsstoffen. De gangbare – milieubelastende – soja kan vervangen worden door duurzaam geteelde soja, veldbonen, diermeel of insectenmeel, en op de langere termijn misschien door grascomponenten.

5. Opfok, ouderdieren, broederij. De schakels vòòr de primaire houderij zijn cruciaal voor de technische resultaten en gezondheid van vleeskuikens. Een duurzame samenwerking en informatie-uitwisseling tussen deze schakels kan een beter overkoepelend ketenresultaat behalen, met minder antibiotica.

4. Fokkerij. Het gangbare kuikenras is geoptimaliseerd op 'vlees maken', dit gaat ten koste van diergezondheid en –welzijn van het kuiken zelf en van zijn ouders. Gezondheid en welzijn zijn sterk geholpen als een kuiken natuurlijk gedrag kan vertonen. Dan moet dat kuiken daar wel toe in staat zijn. Daarom is een langzamer groeiend kuiken essentieel voor het welzijnsdoel van het project. Het is ook robuuster, waardoor minder gezondheidsproblemen ontstaan. Bovendien biedt de langzamere groei ook kansen om milieuvriendelijkere en goedkopere voedergrondstoffen te gebruiken – hun langere leven hoeft niet per definitie tot een hogere milieubelasting te leiden. De fokkerij zou rassen hierop genetisch verder kunnen optimaliseren.